

Skutky apoštolů 16, 23 – 34 Stalo se to v městě Filipy. Proti Pavlovi a Silasovi se srotl zástup lidí. Předvedli je před velitele a řekli: Tito lidé pobuřují naše město, jsou to Židé. Soudcové z nich dali strhat šaty a rozkázali je zbičovat. Když je důkladně zbičovali, zavřeli je do vězení a žalárníkovi poručili, aby je dobře hlídal. On je podle toho rozkazu zavřel do nejbezpečnější cely a pro jistotu jim dal nohy do klády. Kolem půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpěvem oslavovali Boha; ostatní vězňové je poslouchali. Tu náhle nastalo veliké zemětřesení a celé vězení se otřásl až do základů. Rázem se otevřely všechny dveře a všem vězňům spadla pouta. Když se žalárník probudil a uviděl, že jsou všechny dveře vězení otevřené, vytasil meč a chtěl se zabít, protože myslel, že mu vězňové uprchli. Ale Pavel hlasitě vykřikl: „Nedělej to! Jsme tu všichni!“ Tu žalárník rozkázal, aby mu přinesli světlo, vběhl dovnitř a pln strachu padl před Pavlem a Silasem na kolena. Pak je vyvedl ven a řekl: „Bohové a páni, co mám dělat, abych byl zachráněn?“ Oni mu řekli: „Věř v Pána Ježíše, a budeš zachráněn ty i všichni, kdo jsou v tvém domě.“ A začali jemu i všem v jeho domácnosti zvěstovat slovo Boží. Ještě v tu noční chvíli se jich ujal, očistil jim rány a hned se dal se všemi svými lidmi pokřtít. Pak je zavedl do svého domu, pozval je ke stolu a s celou rodinou se radoval, že uvěřili v Boha.

Milé sestry, milí bratři!

Dav, ba i soudcové Pavla a Silase zmlátili, a co oni dělali? Modlili se a zpívali. Chválili Boha a ostatní vězni je poslouchali. Asi žasli. Co bychom dělali my na jejich místě? Tedy současní křesťané z bohatých zemí? Ano, i my jsme bohatá země, i když si naříkáme. Pokračovali bychom v tom naříkání s ještě větší intenzitou. Vrcholem našeho vzývání Boha by bylo: Přijď, Pane Ježíši, horší už to být nemůže. Přijď a vezmi nás k sobě a potři ty satanovy služebníky!

Opravdu se něco stalo. Zasáhl Bůh, anebo jenom zemětřesení? Všichni jsou volní. Stejně jako dnes. Všichni jsou svobodní. Mohou dělat, co chtějí. Mluvit pro kohokoliv i proti komukoliv. Říkat pravdu, i lhát. Ti však, kteří by se měli cítit nejjistěji a spokojeně, žalárník a jeho pomocníci, se nejvíce bojí. Jestli se jim ztratí některý z vězňů, přijdou o hlavu. Co jim měl Pavel nabídnout? To, co se dnes nabízí? Musíš zvolit jinou vládu. Tehdy by to ani nešlo. Dnes se to nabízí. Každý, kdo chce vládnout, musí křičet: Ti, kteří vládli před námi, to dělali špatně. Teprve my umíme vládnout. Správně a nejlíp. Nemylme se. Nejsou dobré a špatné vlády. Všechny jsou jen lidské. Jsou jen dobří a špatní lidé.

Proto Ježíš, a po něm Pavel nenabízí toto řešení. **Hledejte nejprve Boží království**, říká Ježíš. **To ostatní vám bude přidáno.** A Pavel vybízí: **Věř v Pána Ježíše.**

Tady musím udělat poznámku. Nelíbí se mi, a nechápu překladatele, kteří stále překládají: **a budeš spasen.** Ve staré češtině bylo slovo spasit odvozeno od slova pást. Zavést na dobré pastviny. Dnes přisuzujeme Ježíšovi činnost až po smrti. Ježíš nás chce nejen spasit, ale i zachránit. Zachránit teď, abychom byli zachráněni i po smrti. Všimněme si, že Ježíš říká samé pozitivní věci: **Věř, pros, hledej, tlučte a bude vám otevřeno. Nebojte se!** Žalárník se bál, a už se nebojí. My nabízíme jen dudlík, a bohatou stravu, řešení, až po smrti. Ježíš chce působit už teď v našem životě.

Jestliže máme předkládat Ježíšovi naše chyby, slabosti, potřeby, i chyby, slabosti a potřeby světa ve kterém žijeme, musíme je poznávat a pak **prosit, tlouct.** Na nebeskou bránu. Ne na brány, které se nám nabízejí, vnucují.

Nakonec si ještě všimněme, že i žalárník může být zachráněn. Ježíš nevylučuje nikoho. My se jen starejme, aby naše srdce bylo zakotvené v Ježíšovi. Amen.